

Missä ovat siipeni hopeasäikeistä punotut kun kuu nousee mustetaivaalle ja tähdet iskevät velouriin reikiä sakaroillaan En kuule sanaakaan lempeästä puheestasi kirjaimet putoilevat avaruuspölynä Tellukseen ja kostea maa viimeiset äänteet imaisee Minä kadotin siipeni väkevään usvaan synkkään suohon kuuntelin hopeakärkien helinää lohduttomassa yössä. En voi tulla luoksesi.